

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
TOMA Nadejda
COBZAC Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpată, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 noiembrie 2017, în cauza penală privind-o pe

GROSU Alexandra XXXXX, născută la
XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.06.2017 – 22.09.2017;

Instanța de apel: 18.10.2017 – 22.11.2017;

Instanța de recurs: 31.01.2018 – 21.03.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Basarabeasca, din 22 septembrie 2017, Grosu Al-dra a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 145 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

Totodată, s-a dispus încasarea de la inculpată a cheltuielilor judiciare suportate de stat în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare nr. 34 din 10.04.2017 – 651 lei, nr. 39 din 28.02.2017 – 69 lei, nr. 98 din 23.03.2017 – 3315 lei, nr. 107 din 07.06.2017 – 13527 lei, în sumă totală de 17562 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că Grosu Al., în zilele de 25 - 26 februarie 2017, data și ora precisă nefiind stabilită, aflându-se în sat. Victoria, r-nul Leova, în domiciliul lui Oglindă I., unde locuia și ea, din motive de răzbunare, care au apărut în rezultatul unui conflict iscat cu Oglindă I., avînd scopul de a-l omorî, a luat de lîngă sobă un topor, după care intenționat i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu toporul în regiunea capului și spatelui, cauzîndu-i conform raportului de expertiză judiciară nr.34 din 10.04.2017, plăgi tăiate-despicate a țesuturilor moi la nivelul occipital și parietal pe stînga, hemoragii în țesuturile moi pericraniene la nivelul plăgilor, fractură fisulară a osului parietal pe stînga cu trecere la baza craniului, fractură fragmentară la granița osului occipital și parietal pe stînga cu înfundarea fragmentelor osoase intracranian, plagă tăiată a țesuturilor moi în regiunea cervicală pe stînga, plagă zdrobită a țesuturilor moi la nivelul mandibulei pe stînga, fractură deschisă a mandibulei pe stînga, zdrobirea țesutului cerebral a lobului occipital al emisferei pe stînga, hemoragii subarahnoidiene difuze la

ambele emisfere și hemoragie în ventriculii cerebrali, hemoragii prin focar intraparenchimatoase în profunzimea lobului occipital și parietal pe stînga, escoriații a țesuturilor moi a spatelui, în rezultatul cărui fapt victima a decedat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal – *omorul intenționat al unei persoane*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Zagaican V. în interesele inculpatei Grosu Al., prin care s-a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recalificarea acțiunilor inculpatei din art. 145 alin.(1) Cod penal în art. 146 Cod penal, cu aplicarea art.23¹ Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă cît mai blîndă, iar în temeiul art.90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării acesteia.

În motivarea apelului, s-a invocat că sentința este ilegală și pasibilă casării în baza argumentelor ce urmează. Conform prevederilor art. 385 Cod de procedură penală la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută aceasta; dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvîrșită; dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume, toate acestea nefiind soluționate corect de către instanță.

Astfel, apelantul a menționat că inculpata a fost găsită vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, însă nu s-a luat în considerație faptul că aceasta era deseori agresată fizic și sexual de către victimă în decursul unui an, era încuiată în casă, cînd el pleca de acasă la muncă ocazională prin sat, iar cînd se întorcea în stare de ebrietate o acosta fizic, adică o bătea, apoi cerea de la inculpată să întrețină relații sexuale, iar cînd aceasta îi reproșa că sînt rude, deoarece el era fratele mamei inculpatei și nu se poate, acesta la rîndul său o viola deseori, iar în ziua de 25-26 februarie 2017, cînd victima din nou a apucat-o de păr și a tras-o lîngă el, pipăind-o dorind din nou să o violeze, ea a început să-i opună rezistență și în așa mod victima, aducînd-o într-o stare de nervozitate și tulburare a conștiinței, fiind în stare de afect, dorind să-i cauzeze acestuia dureri fizice și să-și apere onoarea, demnitatea și inviolabilitatea sa sexuală, a vrut să-i aplice victimei lovituri cu un băț, însă fiind în stare de tulburare a conștiinței, negăsind bățul a luat toporul de lîngă sobă și l-a lovit cu el cauzîndu-i leziunile corporale, care au dus la decesul lui.

Prin urmare, în opinia apelantului, toate acestea denotă că, calificarea acțiunilor inculpatei făcută de către organul de urmărire penală și procuror conform art. 145 alin. (1) Cod penal este greșită, deoarece, la caz, sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 146 Cod penal, adică comiterea omorului în stare de afect, surveniți în mod subit, provocată de acte de violență sau de insulte grave ori de alte acte ilegale sau imorale ale victimei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 noiembrie 2017, apelul apărătorului a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, reieșind din probatoriul administrat în cauză și cercetat de prima instanță, s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpatei în baza art. 145 alin. (1) Cod penal. De asemenea, instanța de apel a apreciat că procurorul a

acumulat suficiente probe pertinente și concludente de natură să o incrimineze pe inculpată în baza articolului nominalizat anterior.

În ceea ce privește argumentul apelantului, precum că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 107 din 07.06.2017 s-a concluzionat că la momentul săvârșirii infracțiunii Grosu Al. manifesta responsabilitate redusă, Colegiul judiciar a menționat că prevederile art. 23¹ Cod penal stipulează expres că persoana care a săvârșit o infracțiune ca urmare a unei tulburări psihice, constatată prin expertiza medicală efectuată în modul stabilit, din cauza căreia nu-și putea da seama pe deplin de caracterul și legalitatea faptelor sale sau nu le putea dirija pe deplin este pasibilă de responsabilitate penală redusă, iar instanța de judecată, la stabilirea pedepsei sau a măsurilor de siguranță, ține cont de tulburarea psihică existentă, care însă nu exclude răspunderea penală.

În speță, starea tulburării psihice a lui Grosu Al. a fost stabilită prin raportul de expertiză judiciară nr. 107 din 07.06.2017, prin care s-a concluzionat că la momentul săvârșirii infracțiunii inculpata manifesta responsabilitate redusă, iar potrivit prevederilor legale enunțate supra este pasibilă responsabilității penale reduse, și la stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de tulburarea psihică existentă.

Astfel, Colegiul judiciar a conchis că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor o încadrare juridică corespunzătoare, și anume art. 145 alin. (1) Cod penal - omorul unei persoane.

Cu referire la argumentele apelantului privitor la aceea că prima instanță la pronunțarea sentinței nu a luat în considerare faptul că victima Oglindă I. a comis acte de violență sexuală în privința inculpatei, acțiuni ale victimei care au determinat-o pe inculpată să-i aplice lovituri lui Oglindă I. în urma cărora el a decedat, la fel, nu au fost reținute, deoarece la materialele cauzei lipsesc careva probe pertinente și concludente care să certifice faptul că Grosu Al. ar fi fost agresată sexual, declarațiile inculpatei în acest sens fiind apreciate de către instanța de apel ca fiind pur declarative.

Mai mult că, prin rezultatele raportului de expertiză judiciară nr. 39 din 28.02.2017 rezultă că la Grosu Al., la momentul examinării, leziuni corporale nu s-au depistat, aceasta demonstrând lipsa actelor de violență asupra sa.

De asemenea, nici nasturele rupt de la bluză nu poate servi probă la argumentul inculpatei privind aplicarea forței fizice față de ea. Totodată, instanța a evidențiat că Grosu Al. nu a adresat careva plîngeră împotriva lui Oglindă I. organelor competente privind întreprinderea a careva acte de violență față de ea.

Referitor la recalificarea acțiunilor inculpatei în baza art. 146 Cod penal, după cum pretinde avocatul, instanța de apel a reținut că, la caz, lipsesc probe într-u susținerea acestei poziții, nefiind stabilită starea de afect, la momentul comiterii infracțiunii.

Pe cale de consecință, instanța de apel a apreciat că cauza dată a fost just soluționată de către prima instanță, atît cu privire la încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatei, cît și privitor la pedeapsa aplicată acesteia, în quantum de 10 ani, adică minimum prevăzut de sancțiunea normei de incriminare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, în termenul prevăzut de lege, inculpata a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, deoarece la momentul comiterii infracțiunii era în stare de afect, fiind agresată de victimă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatei menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, întrucât nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțe, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, se conchide că cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauza deferită judecării.

În speța dată, se constată că recurenta critică hotărârea adoptată de instanța de apel și pledează pentru aplicarea unei pedepse mai blânde în privința sa, însă în motivarea cererii de recurs nu aduce careva argumente în vederea susținerii acestei poziții. Mai mult, Colegiul penal notează că recurenta, a omis să formuleze în cerere careva critici plauzibile privind ilegalitatea hotărârii atacate, descriind unele circumstanțe de fapt, care au fost expuse de dânsa și la etapa judecării cauzei în apel și asupra cărora instanța ed apel s-a expus prin decizie.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpată, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Grosu Alexandra XXXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 noiembrie 2017, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 429-430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 martie 2018.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

TOMA Nadejda

Judecător

COBZAC Elena